

**LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS
KAUNO APYGARDOS SKYRIUS**

S P R E N D I M A S

2023 m. gegužės 12 d. Nr. 21RE1-86 (AG1-48/09-2023)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (*toliau – ir Komisija*), susidedantis iš Komisijos narių Lionelos Gelmanienės, Edvardo Juciaus (pranešėjas), Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė) ir Karinės Zavgorodnajos,

viešame Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo A. B. skundą atsakovei Valstybinei saugomų teritorijų tarnybai prie Aplinkos ministerijos dėl Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos prie Aplinkos ministerijos 2023-03-01 rašto Nr. V3-372 „Dėl paklausimo“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas, patikslintu skundu (toliau – ir skundas) Komisijos prašo „Panaikinti visa apimtimi Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir Tarnyba) 2023-03-01 raštą Nr. V3-372 „Dėl paklausimo“ (toliau – ir 2023-03-01 Raštas) ir įpareigoti Valstybinę saugomų teritorijų tarnybą prie Aplinkos ministerijos nagrinėti mano prašymą iš naujo“ (b. l. 21-22).

Paaikšino, kad pareiškėjui nuosavybes teise priklauso miškų ūkio paskirties žemės sklypas (kadastro Nr. *(duomenys neskelbtini)*) (*toliau – ir Žemės sklypas*), kuris ribojasi su *(duomenys neskelbtini)* ežeru ir viena žemės sklypo dalis įeina į *(duomenys neskelbtini)* hidrografinį draustinį. Pareiškėjas yra padaręs miškotvarkos projektą, kuriame yra kraštotvarkos schema, pagal kurią yra įrengti poilsiui skirti įrenginiai ne draustinio teritorijoje. Vadovaudamasis šiuo miškotvarkos projektu vasarą vykdo individualią veiklą, kuri yra svarbi pareiškėjo egzistencijai ir pragyvenimui. Nurodė, kad bando gauti sutikimą įsirengti stovyklavietę ir kitoje sklypo pusėje, kuri įeina į *(duomenys neskelbtini)* hidrografinį draustinį, tačiau 2021-10-11 buvo gautas Veisiejų regioninio parko direkcijos raštas „Dėl prašymo“ Nr. 319-(1.15), kuriame buvo nurodyta tik informacija, kad įrengti stovyklavietės nėra galimybės, tačiau nėra nurodytas teisinis pagrindas, kodėl atsisakoma pritarti stovyklavietės įrengimui, nors sklypas yra prie bendrajame plane nurodytų dviračių turizmo trasų. Pareiškėjas kreipėsi dar kartą ir 2021-12-16 gavo Veisiejų regioninio parko direkcijos raštą „Dėl informacijos“ Nr. 381(1.8), kuriame buvo atsisakyta pritarti stovyklavietės įrengimui. Buvo nurodyta, kad sklypo dalyje, kuri nepatenka į draustinio teritoriją, pareiškėjas turi įsirengęs vieną stovyklavietę. Veisiejų regioninio parko direkcijai atsisakius išduoti pritarimą pareiškėjo numatomi veiksmai, pareiškėjas kreipėsi į Tarnybą su prašymu išduoti pritarimą. Tarnyba savo rašte nepagrindė ir nepaaikšino, kodėl būtent pareiškėjo norima įrengti stovyklavietė neatitinka Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 69 str. 1 d. 25 p. numatytos išimties.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 69 str. 1 d. 25 p. numatyta išimtimi, kad įrengti galima stovyklavietes ir poilsiavietes, numatytas

draustinio tvarkymo plane arba prie bendruosiuose ir (ar) specialiuosiuose planuose pažymėtų vandens ir dviračių turizmo trasų, pareiškėjas prašė pritarti stovyklavietės praplėtimui, nes Druskininkų savivaldybės teritorijos bendrojo plano keitimo sprendinių konkretizavimo pagrindiniame brėžinyje šalia pareiškėjo Žemės sklypo pažymėta dviračių trasa EuroVelo11. Taip pat, vadovaujantis Lietuvos Respublikos miškų įstatymo 11 str. 3 d. 1 p., draustiniuose esančią miško žemę paversti kitomis naudmenomis leidžiama reikmėms, susijusioms su šių saugomų teritorijų naudojimu rekreacijai, jeigu tai numatyta šių saugomų teritorijų specialiojo teritorijų planavimo dokumentuose ir neprieštaruja šių saugomų teritorijų nuostatomis. Pareiškėjo Žemės sklype vertybių, kurios būtų įrašytos į draustinio aprašą, nėra, sklypas yra kraštinis ir upelio hidrografijai jokio poveikio neturi.

Pareiškėjo nuomone, visi jo prašymai buvo išnagrinėti neišsamiai, nebuvo atsakyta į visus pateiktus klausimus, buvo neįvertintos visos nurodytos aplinkybės. Tarnybos 2023-03-01 Raštas yra neinformatyvus, neatsako į pareiškėjo klausimus, nenurodo kokios konkrečiai vertybės nustatytos sklype, tokiu būdu pažeidžiant Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 8 bei 3 straipsniuose įtvirtintas nuostatas.

Atsakovė prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą (b. l. 38-40). Atsiliepime nurodė, kad 2021-09-28 Pareiškėjas kreipėsi į Veisiejų regioninio parko direkciją (*toliau – ir Direkcija*) dėl leidimo praplėsti stovyklavietę jo nuosavybės teisės valdomame miško žemės sklype (*duomenys neskelbtini*) ha, (kadastrinis Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Direkcija 2021-12-16 raštu Nr. 381 (1.8) pateikė Pareiškėjui atsakymą dėl veiklos galimybių (*duomenys neskelbtini*) hidrografiniame draustinyje (*toliau – ir Draustinis*). Pareiškėjas 2021-12-27 el. paštu Tarnybai pateikė paklausimą „Dėl stovyklavietės prie (*duomenys neskelbtini*) ežero“. Rašte be kita ko nurodė, kad jo netenkina Direkcijos atsakymas.

Tarnyba 2022-01-14 raštu Nr. (3)-V3-56 „Dėl stovyklavietės įrengimo galimybės“ Tarnyba Pareiškėją informavo, kad „valstybinių parkų direkcijų funkcijos įtvirtintos Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo 27 str. 8 p. ir valstybinių parkų direkcijų nuostatuose. Valstybinių parkų direkcijos yra juridiniai asmenys, savarankiškai priimančys administracinius sprendimus, o Tarnybai nėra suteikta teisė juos peržiūrėti ir panaikinti. Jeigu Pareiškėjas nesutiko su Direkcijos atsakymu, turėjo teisę jį apskusti Lietuvos administracinių ginčų komisijai. Todėl čia pateikė tik Tarnybos specialistų nuomonę dėl susidariusios situacijos, bet ne administracinį sprendimą“. Tarnyba rašte be kita ko nurodė: „Draustinio planavimo dokumentuose Pareiškėjo žemės sklypo dalyje, patenkančioje į Draustinį, nėra numatyta įrengti stovyklavietę. Direkcija, vadovaujantis Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo nuostatomis bei, įvertinusi nagrinėjamos teritoriją („Draustinio teritorija unikali savo išraiškingu reljefu, yra miško žemėje ir antropogeninis poveikis sukeltų nepageidaujamų pasekmių saugotinoms vertybėms“), teisės aktų nustatyta tvarka nepritarė stovyklavietės įrengimui Draustinyje (Direkcijos 2021-12-16 raštas Nr. 381 (1.8)). Tarnyba neturi teisinio pagrindo teigti, jog Direkcijos minėtas sprendimas yra nepagrįstas“.

Tarnyba 2022-03-21 raštu Nr. (3)-V3-415 „Dėl pakartotinio prašymo siekiant praplėsti stovyklavietę“ atsakė į Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos persiūtą Pareiškėjo 2022-02-24 pakartotinį prašymą dėl stovyklavietės įrengimo prie (*duomenys neskelbtini*) ežero. Rašte Tarnyba nurodė, kad analogišką Pareiškėjo prašymą jau nagrinėjo ir 2022-01-14 raštu Nr. (3)-V3-56 (*toliau – ir 2022-01-14 Raštas*) pateikė atsakymą. Nuo Tarnybos atsakymo pateikimo iki šiol teisės aktai nagrinėjamoje vietoje nesikeitė, nauji teritorijų planavimo dokumentai taip pat nebuvo keisti ir (ar) patvirtinti. Atsižvelgiant į išdėstytą Tarnyba informavo, kad savo poziciją dėl galimybės praplėsti esamą stovyklavietę į valstybės saugomą teritoriją – (*duomenys neskelbtini*) hidrografinį draustinį, išdėstė Rašte; iki šiol teisinės aplinkybės nėra pasikeitę, todėl kitokio atsakymo pateikti neturi pagrindo.

Atsiliepime nurodė, kad pareiškėjas 2023-02-03 vėl kreipėsi į Tarnybą analogišku raštu „Dėl galimybės įrengti stovyklavietę“. Tarnyba 2023-03-01 Rašte nurodė, kad „dėl tos pačios

situacijos (galimybės įrengti stovyklavietę) jūs jau kreipėtės ne vieną kartą tiek į saugomos teritorijos direkciją, tiek ir į Tarnybą. Tarnyba Jums teikė atsakymus: 2022-01-14 Raštu ir 2022-03-21 raštu Nr. (3)-V3-415 (*toliau – ir 2022-03-21 Raštas*). Paaiškino, jog nuo Tarnybos atsakymų pateikimo iki šiol teisės aktai nagrinėjamoje vietoje nesikeitė, nauji teritorijų planavimo dokumentai taip pat nebuvo keisti ir (ar) patvirtinti. Tarnybos žiniomis, Raštai nebuvo ginčyti ir apskūsti Lietuvos administracinių ginčų komisijai Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo arba Vilniaus apygardos administraciniam teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Pažymėjo, kad Tarnybos 2022-01-14 Rašte buvo nurodyta, kad „Tarnybai nėra suteikta teisė juos peržiūrėti ir panaikinti. Jeigu pareiškėjas nesutiko su Direkcijos atsakymu, turėjo teisę jį apskūsti Lietuvos administracinių ginčų komisijai. Todėl čia pateiks *tik Tarnybos specialistų nuomonę dėl susidariusios situacijos, bet ne administracinį sprendimą*“. Tarnybos nuomone, iš 2022-01-14 rašto turinio matyti, kad Tarnyba 2022 m., teikė tik nuomonę, bet nepriiminėjo administracinių sprendimų dėl Pareiškėjo keliamų klausimų, nes net neturėjo/neturi suteiktos įstatymu kompetencijos.

Atsiliepime pažymėjo, kad skundžiamas 2023-03-01 Raštas (suteikta pakartotinė informacija, nuomonė, pozicija) nėra administracinis sprendimas Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 2 str. 5 d. prasme. Juo nėra išreikšta Tarnybos valia, kuri pareiškėjui sukeltų teises pasekmes. Tai yra tik laisvos formos atsakymas, atitinkantis Tarnybos kompetenciją bei nesukeliantis pareiškėjui teisinių pasekmių. Tenkinti pareiškėjo skundą ir naikinti 2023-03-01 Raštą, Tarnybos vertinimu, nėra teisinio pagrindo. Pažymėjo, jog pareiškėjo 2023-03-01 skundas pagal Viešojo administravimo įstatymo 11 str. nuostatas, Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklės, galėjo būti ir nenagrinėtas, „nes prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą“, bet atsakymas buvo pateiktas laisva forma nurodant, kad „nuo Tarnybos atsakymų pateikimo iki šiol teisės aktai nagrinėjamoje vietoje nesikeitė, nauji teritorijų planavimo dokumentai taip pat nebuvo keisti ir (ar) patvirtinti“.

Skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Byloje ginčas kilo dėl Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos prie Aplinkos ministerijos 2023-03-01 rašto Nr. V3-372 „Dėl paklausimo“ teisėtumo.

Iš bylos duomenų matyti, jog pareiškėjas 2023-02-03 el. paštu (*duomenys neskelbtini*) kreipėsi į Tarnybą. El. laiške nurodė, kad nuo 2021 m. bando teisėtai naudotis savo nuosavybe, tačiau Tarnyba neatsižvelgia į pareiškėją. Paaiškino, kad turi stovyklavietę („Stovyklavietė prie (*duomenys neskelbtini*)“ miško valdos sklype (*duomenys neskelbtini*) ha., kadastrinis Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Nurodė, jog pareiškėjo Žemės sklypas ribojasi su (*duomenys neskelbtini*) ežeru, tai beveik (*duomenys neskelbtini*) km ežero kranto, o viena Žemės sklypo dalis įeina į (*duomenys neskelbtini*) hidrografinį draustinį. Pareiškėjas padaręs miškotvarkos projektą, kuriame yra kraštotvarkos schema. Pagal ją yra įrengti poilsiui skirti įrenginiai ne draustinio teritorijoje. Pareiškėjas vadovaujasi miškotvarkos projektu ir vasarą vykdo individualią veiklą, moka mokesčius ir gauna pajamas. Pareiškėjas 2021 m. kreipėsi į Direkciją su prašymu leisti praplėsti turimą stovyklavietę visame valdomame Žemės sklype. Iš atsakymo suprato, kad galima tai įgyvendinti atitinkant tam tikras sąlygas. Tada kreipėsi į Druskininkų savivaldybę ir iš atsakymo suprato Žemės sklype stovyklaviečių ir poilsiaviečių infrastruktūros įrengimas yra galimas, nes atitinka Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 69 str. 25 d. nuostatas, dar kartą pasikreipus į Direkciją buvo gautas atsakymas, kad pareiškėjas jau turi stovyklavietę. Pareiškėjo nuomone jam priklausančiame Žemės sklype jokių vertybių, kurios surašytos draustinio

aprašė nėra, Žemės sklypas yra kraštinis ir upelio hidrografijai jokio poveikio neturi. Pati stovyklavietė veiks tik vasarą ir pagal esamą stovyklavietę gyvai galima matyti, kad tai nėra blogai gamtai, juo labiau žmogui (b. l. 60-61).

Tarnyba 2023-03-01 Raštu pareiškėjui nurodė, kad susipažino su pareiškėjo prašymu dėl galimybės įrengti stovyklavietę. Pažymėjo, kad dėl tos pačios situacijos (galimybės įrengti stovyklavietę) pareiškėjas jau kreipėsi ne vieną kartą tiek į Direkciją, tiek ir į Tarnybą. Tarnyba Pareiškėjui teikė atsakymus: 2022-01-14 Raštu ir 2022-03-21 Raštu (*toliau – ir Raštai*). Nuo Tarnybos atsakymų pateikimo iki šiol teisės aktai nagrinėjamoje vietoje nesikeitė, nauji teritorijų planavimo dokumentai taip pat nebuvo keisti ir (ar) patvirtinti. Tarnybos žiniomis, 2022-01-14 Raštas ir 2022-03-21 Raštas nebuvo apskūsti. Informavo, kad Tarnyba savo poziciją dėl galimybės praplėsti esamą stovyklavietę į valstybės saugomą teritoriją – (*duomenys neskelbtini*) hidrografinį draustinį, išdėstė Raštuose. Nurodė, jog iki šiol teisinės aplinkybės nėra pasikeitę, todėl kitokio atsakymo pateikti neturi pagrindo (b. l. 23–24).

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (aktuali teisės akto redakcija, galiojanti nuo 2023-01-01) (*toliau – ir VAĮ*) 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodyta, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (*toliau – ir LVAT*) aiškindamas šią teisės normą yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo subjekto finansiniai ir žmogiškieji ištekliai, skirti įstatymams ir kitiems teisės aktams įgyvendinti, turi būti naudojami efektyviai, racionaliai, todėl įstatymų leidėjas nustatė sąlygas, kada skundas gali būti nenagrinėjamas. Apeliacinės instancijos teismas laikosi pozicijos, kad tapatus prašymas viešojo administravimo subjektui gali būti pateikiamas, tačiau jis turi būti pagrįstas naujomis aplinkybėmis ar papildomais argumentais (LVAT 2013-02-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A-602-888/2013, 2016-02-18 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-305-492/2016). Vertinant, ar pagrįstai pareiškėjo kreipimasis pakartotinai nenagrinėtas, analizuojama, ar kreipimesi pateikiami nauji faktiniai duomenys, papildomi argumentai, leidžiantys abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012-01-16 nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-37/2012). Vertinti, ar pateikti duomenys yra nauji ir gali daryti įtakos priimtam sprendimui, yra atsakovo kompetencija (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015-06-09 nutartis administracinėje byloje Nr. A-665-822/2015).

Iš pateiktų išaiškinimų darytina išvada, kad draudimas viešojo administravimo subjektui priimti sprendimą, jeigu jis pats jau yra priėmęs sprendimą tuo pačiu klausimu, lemia, jog viešojo administravimo subjektui yra draudžiama pradėti bei vykdyti dvi administracines procedūras, kurių rezultate būtų priimti du galutiniai sprendimai tuo pačiu klausimu. Priešingu atveju, viešojo administravimo subjektas, pažeidęs šį draudimą, rizikuoja, kad vienas iš sprendimų, priimtų tokių procedūrų rezultate, bus neteisėtas, nes juo galbūt bus pažeisti VAĮ reikalavimai.

Iš bylos duomenų matyti, jog pareiškėjas 2021-12-27 el. laišku kreipėsi į Tarnybą nurodydamas, kad 2021-09-28 kreipėsi į Direkciją prašydamas leidimo praplėsti stovyklavietę, pareiškėjui nuosavybės teise priklausančiame Žemės sklype. Pareiškėjas nurodė, kad iš susirašinėjimo su Direkcija, jis suprato, kad Žemės sklype pagal įstatymus galima įrengti stovyklavietę, tačiau Direkcija nesiruošia išduoti leidimo įrengti stovyklavietę. Vienas iš argumentų, kodėl leidimas įrengti stovyklavietę neišduodamas tai, kad pareiškėjas jau turi įrengęs stovyklavietę. Kitas argumentas – išraiškingas reljefas ir saugotinos vertybės. Pareiškėjas nurodė, kad jo Žemės sklypas yra paskutinis draustinio zonoje, o tai ir pagal draustinio apibūdinimo aprašą nieko tokio. Pareiškėjo nuomone, jam priklausančiame Žemės sklype nėra nieko tokio ką saugo draustinis, nebent dešimt bunkerių duobių, kurios yra išlikę nuo pokario laikų. Antropogeninis poveikis jau pagal bunkerių duobes yra matomas, kad buvo. Kad jis yra ir kad bus nepriklausomai

nuo pareiškėjo ar Direkcijos darbuotojų noro, nes Žemės sklypas yra prie ežero, yra neaptvertas, o Druskininkai ir jų apylinkės yra populiarios dėl poilsio ir turizmo, todėl vykdant veiklą ši vieta būtų labiau prižiūrima, kontroliuojama. Pareiškėjas prašė nežlugdyti paprasto neįgalaus žmogaus iniciatyvos, nurodė, kad yra gavęs leidimą vienam liepteliui, nesupranta, kodėl savininkas negali turėti kelių lieptų, laukia supratimo ir teigiamo atsakymo (b. l. 45).

Tarnyba 2022-01-14 Rašte pareiškėjui nurodė, kad susipažino su pareiškėjo paklausimu dėl galimybės praplėsti stovyklavietę Sklype, kurio dalis yra Draustinyje. Nurodė, jog Draustinio planavimo dokumentuose Žemės sklypo dalyje, patenkančioje į Draustinį, nėra numatyta įrengti stovyklavietę. Direkcija, vadovaujantis Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo nuostatomis bei, įvertinusi nagrinėjamą teritoriją („Draustinio teritorija unikali savo išraiškingu reljefu, yra miško žemėje ir antropogeninis poveikis sukeltų nepageidaujamų pasekmių saugotinioms vertybėms“), teisės aktų nustatyta tvarka nepritarė stovyklavietės įrengimui Draustinyje (Direkcijos 2021-12-16 raštas Nr. 381 (1.8)). Tarnyba 2022-01-14 Rašte nurodė, jog neturi teisinio pagrindo teigti, jog minėtas Direkcijos sprendimas yra nepagrįstas (b. l. 43-44).

Pareiškėjas 2022-02-24 el. paštu taip pat kreipėsi į Lietuvos Respublikos aplinkos ministeriją, kuri 2022-02-25 el. laišką persiuntė Tarnybai (b. l. 58–59). Pareiškėjas 2022-02-24 el. laiške nurodė, kad 2021-09-28 kreipėsi į Direkciją su prašymu, kad leistų praplėsti turimą stovyklavietę pareiškėjo valdomame sklype. Iš atsakymo suprato ko reikia, kad pareiškėjo noras būtų įgyvendintas, todėl kreipėsi į Druskininkų savivaldybę. Iš Savivaldybės atsakymo suprato, kad įstatymas nedraudžia įrengti stovyklavietės visame pareiškėjo Žemės sklype, bet Direkcija atsakė, kad pareiškėjas jau įsirengęs stovyklavietę ir leido suprasti, kad pareiškėjui jau užtenka to, ką turi. Tada pareiškėjas pateikė daugiau argumentų, tačiau Direkcija atsakyme leidimo nedavė. Pareiškėjas tikisi teisingo sprendimo, nes pareiškėjo stovyklavietė yra ne tik pareiškėjui, bet visuomenei teikianti naudą. Pareiškėjo nuomone jo Žemės sklype vertybių, kurios yra surašytos draustinio apraše, nėra, o pareiškėjo veikla labai minimaliai veikia aplinką, o jei ir veikia, tai daugiau teigiamai (b. l. 58–59).

Tarnyba 2022-03-21 Raštu atsakė pareiškėjui į 2022-02-24 paklausimą, bei nurodė, kad Tarnyba analogišką pareiškėjo prašymą jau nagrinėjo ir 2022-01-14 Raštu pateikė atsakymą. Nuo Tarnybos atsakymo pateikimo iki šiol teisės aktai nagrinėjamoje vietoje nesikeitė, nauji teritorijų planavimo dokumentai taip pat nebuvo keisti ir (ar) patvirtinti. Tarnybos žiniomis, 2022-01-14 Raštas nebuvo apskųstas. Informavo, kad Tarnyba savo poziciją dėl galimybės praplėsti esamą stovyklavietę į Draustinį išdėstė 2022-01-14 Rašte. Nurodė, jog teisinės aplinkybės nėra pasikeitę, todėl kitokio atsakymo pateikti neturi pagrindo. Prie 2022-03-21 Rašto pridėjo 2022-01-14 Raštą (b. l. 27).

Iš nurodytų bylos duomenų iš esmės matyti, jog pareiškėjas 2021-12-27 ir 2022-02-24 prašymuose, o taip pat ir 2023-02-03 prašyme, iš esmės nurodė tas pačias aplinkybes dėl stovyklavietės įrengimo pareiškėjo Žemės sklype. Tarnyba 2022-01-14 Rašte iš esmės išnagrinėjo pareiškėjo 2021-12-27 prašymą bei nurodė, kad Tarnyba neturi teisinio pagrindo teigti, jog minėtas Direkcijos sprendimas dėl stovyklavietės įrengimo yra nepagrįstas. Tuo tarpu 2022-03-21 Rašte ir šioje byloje skundžiamame 2023-03-01 Rašte Tarnyba iš esmės nurodė, jog pareiškėjo teikti 2022-02-24 ir 2023-02-03 prašymai yra pakartotiniai, juose naujos aplinkybės nenurodytos, todėl atsakovės sprendimas nekeičiamas. Komisija sprendžia, jog pareiškėjo 2021-12-27, 2022-02-24 ir 2023-02-03 prašymai yra iš esmės dėl to paties dalyko ir grindžiami tais pačiais argumentais. Esant šioms aplinkybėms, šioje byloje aktualus pareiškėjo 2023-02-03 prašymas VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto nurodyta tvarka galėjo būti nenagrinėtas.

Pažymėtina, jog pareiškėjo šioje byloje nagrinėjamo skundo turinys taip pat patvirtina, jog pareiškėjas iš esmės kelia analogiško pobūdžio klausimus, nurodo tas pačias faktines aplinkybes, kurios jau buvo nagrinėtos ankstesniuose Tarnybos pateiktuose 2022-01-14 Rašte ir 2022-03-21 Rašte, todėl atsakovė turėjo pagrindą pareiškėjo prašymus įvertinti kompleksiskai, bei priimti iš esmės teisingą išvadą dėl pareiškėjo prašymų pakartotinumą. Atkreiptinas dėmesys, jog pareiškėjas, teikdamas skundą dėl šioje byloje nagrinėjamo 2023-03-01 Rašto teisėtumo, nenurodė

jokių svarių argumentų (faktinių aplinkybių), paneigiančių 2022-01-14 Rašte ir 2022-03-21 Rašte pateiktas išvadas, ar 2023-03-01 Rašte padarytas išvadas dėl pareiškėjo prašymų pakartotinumui, todėl ir ši aplinkybė tik įrodo, kad abejoti Tarnybos 2023-03-01 Rašte priimta išvada nėra teisinio pagrindo.

Komisija taip pat pažymi, jog iš Tarnybos 2023-03-01 Rašto turinio matyti, jog atsakovė iš esmės atsisako nagrinėti pareiškėjo 2023-02-03 prašymą ir išdėstė tokiam sprendimui būdingus argumentus, t. y. nurodė, kad pareiškėjo 2023-02-03 prašymas yra pakartotinis, o Tarnyba pareiškėjui į pakartotinius prašymus yra pateikusi 2022-01-14 Raštą ir 2022-03-21 Raštą, taip pat nurodė, jog ginčui aktualūs teisės aktai nesikeitė, o 2022-01-14 Raštas ir 2022-03-21 Raštas nebuvo apskūsti, todėl kitokio atsakymo pateikti nėra pagrindo, tačiau 2023-03-01 Rašte nėra nurodytas teisinis atsisakymo nagrinėti pareiškėjo 2023-02-03 prašymą pagrindas. Komisija vertina, jog atsakovei 2023-03-01 Rašte aiškiai nenurodžius, jog ji atsisako pareiškėjo 2023-02-03 prašymą nagrinėti VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nustatyta tvarka, yra laikytina 2023-03-01 Rašto trūkumu, tačiau iš 2023-03-01 Rašto visumos matyti, jog jis yra iš esmės teisėtas, todėl šio 2023-03-01 Rašto trūkumo Komisija nelaiko esminiu ir sudarančiu pagrindą 2023-03-01 Raštą naikinti.

Esant šioms aplinkybėms, sprendžiama, jog pareiškėjo atsakovei pateiktas 2023-02-03 prašymas buvo išnagrinėtas ir į jį pateiktas iš esmės pagrįstas atsakymas. Byloje nėra pagrindo teigti, jog atsakovė netinkamai išnagrinėjo pareiškėjo 2023-02-03 prašymą. Nenustačius savarankiškų pagrindų pripažinti 2023-03-01 Raštą neteisėtu, Komisija neturi pagrindo panaikinti minėtą administracinį aktą bei įpareigoti Tarybą pareiškėjo 2023-02-03 prašymą nagrinėti iš naujo. Pareiškėjo skundas atmetamas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo A. B. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo ginčo šalys gali apskūsti apygardos administraciniam teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Birutė Pranevičienė

Komisijos nariai

Lionela Gelmanienė

Edvardas Jucius

Karine Zavgorodnaja